

Komentář k evangelium: Chléb, který dává život

Evangelium a komentář k 21. neděli liturgického mezidobí (Cyklus B). „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života“. Účast na mši svaté je ten nejlepší způsob jak zakoušet spásu, která nám dává život věčný.

24.08.2024

Evangelium (Jan 6, 60-69)

Mnoho z Ježíšových učedníků řeklo: „To je tvrdá řeč! Kdopak to má poslouchat?“ Ježíš věděl sám od sebe, že jeho učedníci na to reptají, a proto jim řekl: „Nad tím se pohoršujete? Co teprve, až uvidíte Syna člověka, jak vystupuje tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo nic neznamená. Slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.“ Ježíš totiž věděl od začátku, kdo jsou ti, kdo nevěří, a kdo je ten, který ho zradí. A dodal: „Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Proto mnoho z jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili. Ježíš tedy řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“

Komentář

Ustanovení eucharistie není zaznamenáno všemi evangelisty. Svatý Jan, který Poslední večeři věnuje hned několik kapitol, sám nevěnuje pozornost slovům ustanovení této svátosti, která je tak zásadní pro život církve. Zatímco skoro celou šestou kapitolu svého evangelia zasvěcuje řeči o chlebě života.

V této důležité promluvě Ježíš pronáší některá slova, která pohoršují ty, kteří jej poslouchají: «Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj.» (Gv 6, 54-55).

Evangelium, které dnes čteme, nám předkládá reakce na tato slova: mnozí Ježíšovy učedníci se pohoršují a ptají se, jak je možné jíst maso člověk a pít jeho krev. A jako následek ho mnozí přestali

následovat, opustili cestu, volání být s Mistrem.

Otázka je velmi vážná také proto, že ono kritizování není jen proti jednomu rozhovoru s Ježíšem, ale protože se stávají mrmláním a nespokojeností. Proto se Mistr rozhodne vysvětlit, že křesťanský život je možný pouze, pokud se důvěřuje v Boha: «nikdo nemůže přijít ke mě, není-li mu to dáno od Otce».

Křesťanská zpráva, setkání s Ježíšem Kristem je příčinou pohoršení, něčím co rozbíjí naše náčrty projektů a organizování života. Vykoupení je možné, pokud se necháme zachránit, pokud přijmeme to, že jsme částí mystického Těla Kristova, kterým je církev.

Toto všechno se stává konkrétním ve mši svaté, o které svatý Josemaría říkal, že je «středem a kořenem našeho vnitřního života».

Největší věcí, kterou můžeme každý den dělat, je účastnit se posvátné oltářní oběti. Papež František jednou připomněl, že *sytit se Ježíšem* «a *přebývat* v Něm prostřednictvím eucharistického přijímání, činíme-li tak s vírou, *přeměňuje náš život*, a ten je proměněn v dar Bohu a bratřím. (...) Nebe začíná právě v tomto společenství s Ježíšem» (*Anděl Páně* 16. srpna 2015).

A nakonec se Ježíš obrací na dvanáct apoštolů s otázkou: «I vy chcete odejít?». Je opravdu důležité, přestože Ježíš věděl, kdo věřil a kdo byl nevěřící, že se apoštolů obecně ptá, jaké jsou jejich úmysly, a tak zkouší jejich svobodu.

Můžeme tedy převzít Petrovu odpověď: Pane, ke komu půjdeme? Co dalšího můžeme udělat, než tě následovat? Ve vztahu s tebou, žitém obzvláště v eucharistickém

přijímání, nalézáme zdroj naší
radosti a důvod našeho bytí.

Giovanni Vassallo

Giovanni Vassallo // Photo: Juan
Rojas - Unsplash

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-chleb-ktery-dava-
zivot/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-chleb-ktery-dava-zivot/) (20.02.2026)